

Er andre partier ikke parate til at bære dette ansvar, må vi klare os med mindre. Ikke til gene for Fremskridtspartiet, men til skade for den befolkning, der endnu et år skal bære byrden af det verdensrekordhøje skatteniveau.

1.3. Ændret tidsplan for finanslovsarbejdet.

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at Folketinget skal inddrages i finanslovens udarbejdelse på et langt tidligere tidspunkt end, hvad der er nuværende praksis. Vi henviser i den forbindelse til f.eks. Fremskridtspartiets forslag B 40 af 13. november 1980.

I et »normal-år« vil det være langt mere hensigtsmæssigt, om finansloven var forhandlet på plads tidnok til, at ændringerne i den offentlige sektor kan nå at få fuld virkning fra 1. januar i det nye finansår. Deadline kan som i kommunerne være oktober i stedet for medio december.

Så længe det blot gælder om at forøge udgifterne, har erfaringen vist, at nye tiltag kan iværksættes med meget stor hast. Besparelser derimod trækker i reglen ud i meget lang tid, hvorved 'helårseffekten' bliver reduceret. Det er nok muligt, at disse ændringsforslag ikke når at få helårsvirkning i 1992. Fremskridtspartiet er derfor villig til at lade bevillingsrammen fortsætte ind i 1993, således at fuld 12-måneders effekt kan tilvejebringes.

1.4. Fremskridtspartiets langsigtede plan.

Disse ændringsforslag repræsenterer de ændringer, Fremskridtspartiet mener er nødvendige for at få bragt orden i statsfinanserne og påbegyndt afviklingen af indkomstskatten. Det foreslås, at den skattefrie bundgrænse forhøjes til 50.000 kr i 1992. Derefter er det Fremskridtspartiets plan at forhøje bundgrænsen til 60.000 kr. i 1993, kombineret med et skatteloft på 50 pct.

I 1993 vil finansloven således indeholde yderligere offentlige besparelser og privatiseringer. Året efter i 1994 vil bundgrænsen blive forhøjet til 90.000 kr. Indkomstskatteafviklingen fortsætter med forhøjelse af bundgrænserne de efterfølgende år på 90, 130 og 200.000 kr - og derefter er indkomstskatten endelig væk.

De her fremsatte ændringsforslag skal ses i dette samlede perspektiv, hvor slutmålet er en offentlig sektor, der er 70 pct. mindre end i dag. Det kan gøres ved markante overflytninger af aktiviteter fra den offentlige til den private sektor.

2. Z-planen 1992.

Fremskridtspartiet har siden 1973 fremlagt årlige planer for, hvorledes der kan gennemføres skattelettelser og forbedringer for de syge og de ældre. I denne tekst beskrives de enkelte skattelettelser og forbedringer. Der er tale om uddrag fra andre tekster, hvorfor der er tale om en forkortet version.

2.1. 50.000 kr skattefrit:

Den skattefrie bundgrænse skal fra 1. januar 1992 hæves til 50.000 kr. Det betyder, at skatteværdien af bundgrænseforhøjelsen giver ca. 12.000 kr. I forbindelse med overenskomstforhandlinger er det muligt at udnytte denne bundgrænseforhøjelse til at reducere arbejdsgivernes (offentlige som private) lønudgifter, mens lønmodtagerne også kan få deres nettoløn forhøjet.

At gennemføre en forhøjelse af den skattefrie bundgrænse betyder provenutab på personskatten. Samtidig vil øget forbrug, flere i arbejde og samfundsvækst give flere afgifter og mere moms til staten.

Bruttoprovenuetab ved 50.000 kr skattefrit er 30 mia. kr, der fordeler sig med ca. 17 mia. kr til kommunerne og 13 mia. kr til staten. Kommunerne vil, jf. ændringsforslag nr. 1156, få de 7 mia. kr refunderet fra staten igen.

2.2. Ophævelse af 6 pct. skatten: